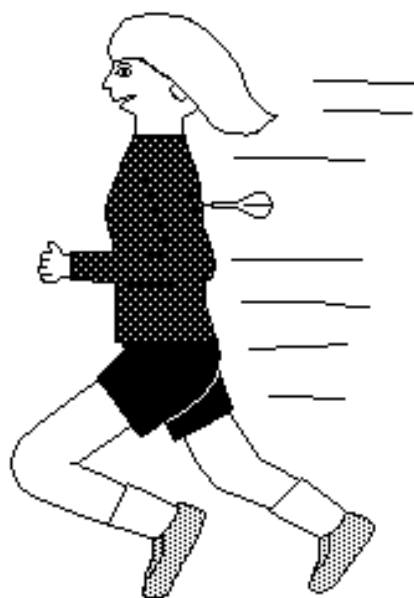

NOUZOVSKÝ
ŽURNÁL

9

ROČNÍK VII. 1993

ZÁŘÍ

TREFA
DO
ČERNÉHO

NAJDETE V TOMTO ČÍSLE

Informační servis	2
Informace o tom, co se stalo a co se stane, dů- ležitá upozornění	
Morová epidemie	3
O tom, jak letošní tábor málem vymřel po me- či i po přeslici	
Trefa do černého	5
Jak se stalo, že Jaruška je potrefená	
Padající klíč	6
Starostův kuriózní úraz	
Akrobacie v síti	7
Ještěrka a Kuba v houpací síti	
Jak se do okna volá, tak se z okna ozývá	8
Kuba názorně předvádí zákon odrazu	
Výprava do neznáma	9
Celodenní výprava 2. družiny	
Doplňovačka	14
Oblíbená hra s doplňováním slov do neznámé- ho textu	
Murphyho zákony v praxi (1)	15
Seznámení se zákony schválnosti	
Slavné výroky	18
Nejoblíbenější rubrika Nouzovského Žurnálu dnes obzvlášť rozsáhlá	

Nouzovský Žurnál č. 9, rok 1993, 7. ročník
Toto číslo vyšlo 3. 9. 1993 v Kolíně

INFORMAČNÍ SERVIS

Tak tu zase máme září (to je dobře, že se zase vidíme) a s ním nový školní rok (živě si představujeme vaše nadšení). V ruku držíte nové číslo Nouzovského Žurnálu, v pořadí již deváté. Pokud vydržíme do konce roku, a my pevně doufáme, že ano, pak bude letos překonán rekord z roku 1989, kdy vyšlo 9 čísel Nouzovského Žurnálu během roku. Letos, pokud budeme počítat táborové dvojčíslo jako jedno, jich vyjde 11. Každopádně je to poprvé, kdy Nouzovský Žurnál vychází s železnou pravidelností (i kdyby na chleba nebylo), přestože nemáme nikdy tušení, o čem bude příští číslo.

Přejeme vám tedy mnoho úspěchů v novém školním roce a vy nám na oplátku držte palce a podporujte nás svými příspěvky. Schránka Nouzovského Žurnálu na vás čeká!

- ◆ výpravy do konce roku (bez záruky!)
 - září - 11. 9., 25. 9.
 - říjen - 9. 10., 23. 10.
 - listopad - 6. 11., 20. 11.
 - prosinec - 4. 12., 18. 12.
- ◆ Vítejte mezi námi nové vedoucí z řad bývalé družiny Medvíďata, se kterou jsme se letos na táboře rozloučili. Během září mezi nás přijdou noví mladí členové tábornického klubu. Jak se jejich družina bude jmenovat, nechme se zatím překvápit.

Celoroční soutěž !

Vzpomínky na tábor

Pište o svých zážitcích z tábora.

Tři nejlepší budou koncem roku 1993 odměněni.

Podepsané příspěvky házejte do schránky Nouzovského Žurnálu.

(Zúčastnit se může každý člen oddílu, i bývalý, bez ohledu na věk.)

MOROVÁ EPIDEMIE

Když se řekne epidemie, vzbuzuje toto slovo představy nějaké velké nákazy, která se lavinovitě šíří a proti které není účinná obrana. To co se dělo letos na táboře, nemělo obdoby. Epidemie byla svojí rychlostí srovnatelná s morovými pohromami ve středověku. Koneckonců mor jako takový není konkrétní nemoc, ale nazývaly se tak všechny nakažlivé nemoci, které tehdy lidé neznali. Takže i této nemoci, která se většinou projevovala jako angína nebo silná chřipka (v několika málo případech se dokonce doktorům nepodařilo nemoc identifikovat), můžeme směle říkat mor.

Tábor začal 4. července. Malá Katka L. si angínu už přivezla, protože hned druhý den ulehla. Je velmi pravděpodobné, že tu lavinu spustila ona. Šíření moru velice napomohlo prudké ochlazení 6. července. Teplotní rozdíl byl větší jak 10 °C. Za dva dny, 8.července, se zase výrazně oteplilo a objevily se první známky nemoci u několika táborníků.

9. července odpoledne probíhala etapa celotáborové hry Alvarez hledání pouzdra ve vodě hluboké. U tůně poblíž starého hryzelského tábořiště hlídkovali Čert a Šeď'a. První dorazil Slon se svou družinou a hledali pouzdro. Najednou se objevil Starosta na simsonu a oznámil, že Čert musí do tábora, protože je potřeba řidič pro druhé auto. V táboře je 7 marodů a jedou do Kolína. Teploty překročily 38 °C. Nakonec jelo do Kolína 6 nemocných. Ještěrka, která si před začátkem tábora předsevzala, že ji nikdo během tábora do Kolína nedostane (snad na všech předcházejících táborech jela do Kolína s nějakým úrazem), se odvozu zoufale bránila. Protože neměla tak vysokou teplotu, dostala šanci. Jaruška už si vybrat nemohla a doma vystupovala z auta se slzami v očích. Tolik se na tábor těšila. Ještě tentýž večer jela druhá várka v počtu 5 táborníků. Ruleta se roztočila.

Druhý den ráno všechny táborníky zdravil Slon novým pozdravem: „Ahoj, kolik máš?“

Myslel tím samozřejmě tělesnou teplotu.

Každý den pak odjíždělo auto s jedním, dvěma, i třemi táborníky do Kolína. Velice málo bylo těch, kteří „utekli hrobníkovi z lopaty“. Ještěrka se přes noc pořádně vypotila a druhý den už byla celkem v pořádku a vstala. Jak se později ukázalo, příliš brzo. Martinovi S. to

trvalo dva dny, ale z nemoci se dostal.

Mezitím se zase výrazně ochladilo a přšelo, takže kdo dostal teploty vyšší než 38 °C, okamžitě jel domů. Smutný rekord držel Honza H. s horečkou 40,2 °C. Vedoucím se kupodivu nemoc vyhýbala, jen Slon a Šárka si na jedno odpoledne lehli. Ostatní všelijak posmrkávali a pokašlávali, ale jinak jim nebylo nic.

13. července byl stav kritický. 1. družina 4 členové, 2. družina 5, 3. družina 3, 4. družina 4. Z těchto čísel je vidět, že mor si nevybíral a řádil u všech družin stejnou silou. Z původního počtu 37 dětí klesl stav na 16! To je míň než polovina. Šéd'a začíná přemýšlet o katastrofickém scénáři, protože družiny se ocitly na hranici funkčnosti.

„Ble, co je to za jídelníček?“ divila se Lenka o svačině.

Na jídelníčku totiž byly nabízeny následující chody: tuk z Edy, vývar z Tomáše, Ještěrový prsty, Jakubovo oko a k večeři jako vrcholné číslo gilotina z Pankráce. Jídlo s humorem takřka šibeničním připravila společnost Kat Mydlář s.r.o., jinak 1. družina. Je vám jistě jasné, že šlo vesměs o morem postižené táborníky. Toho se hned chytili další a začali toto téma dále rozvíjet. Je třeba šetřit, takže ty, co odpadli, sníme a je to. Když už černý humor dosahoval vrcholu, objevila se před táborem Veronika. Celý tábor (tedy jeho zbytky) vyběhl od svačiny před jídelnu, aby Veroniku přivítal. Počet táborníků tak stoupl na 17 a optimismus se vracel. Ještě tentýž den večer přijeli další dva.

„Dneska se to láme,“ prohlásil Šéd'a. „Odrážili jsme se ode dna.“

To už byl celý zbytek tábora druhý den dopován celaskonem. Další den přijela Jaruška a dva onemocněli. Naštěstí však jen lehce a následující den už jim bylo líp. Onemocněli však další dva a přijel Ještěř. Jednou z nemocných byla opět Ještěřka. Mor se nechtěl smířit s porážkou a zaútočil znovu. Teplota dosáhla druhý den kritické hranice 38 °C. Jaruška Ještěřce vyhrožovala, že ji zmlátí, jestli odjede domů.

„Copak za to můžu,“ odpovídala Ještěřka smutně.

Zřejmě to však zabralo, protože teplota klesla a za další dva dny už byla Ještěřka v pořádku. Sice s rýmou, ale bez teploty.

Na návštěvním dnu 17. července se zase skoro všichni sešli. Počet táborníků rázem stoupl na 33 a už to byl opět normální tábor. Jen čtyři táborníci se už nevrátili.

Celá tato morová anabáze měla trochu kuriózní dohru. Tábor opouštěli všichni zdraví, až na Krtečka, shodou okolností zdravotnici tohoto tábora. Odvážela si na památku angínu.

TREFA DO ČERNÉHO

Byl večer, pátek 3. července, stany už stály a účastníci invaze relaxovali, jak se dalo. Kluci hráli Dračí doupě, hru, jejíž smysl ostatní nezúčastnění dodnes nechápou. Ještěrka, Jaruška a Šed'a trénovali hod šipkami do terče.

Jarušce se začínalo dařit, občas se i trefila do terče, a tak si troufala. K hodů se chystala Ještěrka, Jaruška sbírala zbývající šipky.

„Ještěrko, chytej,“ řekla Jaruška a hodila Ještěrce šipku pod nohy.

Ještěrka vyděšeně nadskočila.

„Ty jsi se zbláznila!“

Ještěrka sice měla v ruce tři šipky a Jaruška už jen jednu, ale Ještěrka se neodvážila po Jarušce šipku hodit, a tak se raději dala na útěk.

K házení se občas přidali kluci, Jaruška dostala roupy, takže bylo jen otázkou času, kdy k něčemu dojde. A došlo.

Po výměně názorů došlo i na výměnu šipek mezi Jaruškou a Pavlem. Pavel se trefil do černého, nebo do Černé, chcete-li. Obojí je správně, protože Jaruška měla černý svetr. Šipka se jí zabodla do zad a Jarušku rázem přešel humor. Zato ostatní z toho měli legraci náramnou.

„Ona tam drží!“ říká Jaruška vyděšeně a opatrně tahá za šipku.

„Ukaž,“ řekla Ještěrka a se zadostiučiněním jí šipku vytrhla.

„Au!“

Pak Ještěrka Jarušce zkontrolovala velikost díry v zádech. Rána nebyla smrtelná. Ještěrka ji zalepila náplastí, aby si Jaruška nezakrvácela tričko.

„Ale ta špička byla určitě špinavá od hlíny,“ vzpomněla si Jaruška.

„To se očistilo o svetr,“ mínil Šed'a. „Ale kdyby ti začaly cukat záda, tak je to otrava krve.“

Pavel zdůvodnil svůj přesný zásah těmito slovy:

„Loni jsem si před vaším stanem vrazil hřebík do nohy, to máš za to!“

PADAJÍCÍ KLÍČ

Letos postihla smůla Starostu. Ležel pod autem a utahoval šroub klíčem. Klíč se mu však vysmekl a roztrhl mu pusou. Starosta vylezl celý zakrvácený a šel za Krtečkem se nechat ošetřit.

„Starosto, co se ti stalo?“ ptali se ho táborníci, když ho uviděli s téměř zalepenou pusou.

„No co, hraju klášter němých,“ zahučel Starosta skrz obvaz.

Ten den se totiž plnila etapa z Alvareze spočívající v tom, kdo dokáže nejdéle mlčet.

„Teď mám tři pysky,“ dodal Starosta a nechápavě kroutil hlavou.

Pak s Čertem odjeli do Kolína do nemocnice. Zanedlouho se vrátili. Starosta měl jeden steh a napuchlou pravou část pusy.

„To je teda - -ytlí,“ řekl Starosta, když zjistil, že nemůže pořádně pohybovat pysky, takže nevysloví hlásky b, p, f, m, v. To by nebyla taková tragédie, horší však bylo, že nemohl ani pořádně otevřít pusou, takže lžíce se do pusy nevešla. Došel si tedy do kuchyně pro vidličku a po malých soustech se najedl.

„Hele, náčelník Rozeklaný pysk,“ smál se mu Čert.

„Ještě že ne-á- služ-u,“ prohlásil Starosta.

„To by se ti vysmáli, co?“ řekl Slon.

„Oni -y ne-ěřili, že jse- si to udělal sá-!“

AKROBACIE V SÍTI

Večerní program probíhal ve srubu, protože venku přšelo. Ještěrka si chtěla udělat pohodlí a pověsila si houpací síť.

„Tady bych se teda nevyspala,“ konstatovala.

Síť byla poměrně úzká a krátká, takže člověk v ní ležel v oblouku a ráno se budil se zlomenými zády, pokud vůbec usnul.

Po nějaké době se začal vnucovat Kuba, že by se taky pohoupal. Ještěrce se dolů nechtělo, a tak zkusili, jestli se do sítě vejdou oba. Po několika pádech, kdy Kuba přistál na lavičce pod sítí a Ještěrka na base limonád, se jim podařilo v síti usadit. Nohy měli propletené tak, že to vypadalo, jako když se houpe dvojhlová chobotnice.

Idyla skončila, když Blondák jako správný kovboj rozrazil dveře srubu. Ještěrka dostala z jedné strany dveřmi a z druhé strany skříní. Se skříní se seznamovala během houpání ještě několikrát, a když pak nedobrovolně opustila síť hlavou napřed, šla raději spát. Kuba taky.

Následující večer však už zase byli v síti oba.

JAK SE DO OKNA VOLÁ, TAK SE Z OKNA OZÝVÁ

aneb ZÁKON ODRAZU

Venku přelo a vedoucí a nejstarší kluci seděli v kuchyni, kde se dalo. Kuba se usadil na stole pod oknem vedle dveří. Žádné teplo nebylo, a tak někteří včetně Kuby s chutí popíjeli teplý čaj. Kuba dopil a ze zvyku zbytek čaje vychrstl z hrnku ven oknem. Rázem měl mokré brýle, všichni se mu smáli a on zpočátku nechápal proč.

Když začalo venku pršet a ochladilo se, Marian zakryl okno igelitem, aby kuchyní tolik netáhlo. Kuba si to neuvědomil, a tak zákon odrazu zapracoval spolehlivě.

V tomto případě platilo heslo Jak se do okna volá, tak se z okna ozývá. Za jiných okolností to ale platit nemusí, zejména budete-li volat zvenku do kuchyně. Zevnitř se určitě ozve něco jiného, a navíc ještě nemusíte dostat najíst.

VÝPRAVA DO NEZNÁMA

Na 20. července byla vyhlášena celodenní výprava. Původně plánovaná dvoudenní výprava byla zkrácena, protože téměř dvě třetiny tábo-ra byly po nemoci a ani počasí nebylo zrovna ideální. Zkrátka stálo za starou bačkoru, slušně řečeno.

2. družina se nemohla dohodnout, kam půjdou, až jim Šéd'a navrhl oblast nedaleko Čerčan. Nakonec se k nim přidal, aby se dozvěděl, kam je vlastně poslal.

3. družina původně plánovala návštěvu Stínadel, která se prý nacházejí někde v Praze. Kde, to nikdo nevěděl.

„Cože?“ vyděsil se Starosta, který měl 3. družinu doprovodit. „Vejlet do Prahy? Nikam nejedu!“

A dohodl s Dodem sraz na jezu v Soběšíně. 3. družina tedy jela do Soběšína. Ostatní dvě družiny měly naplánovány výpravy pouze po svých.

Ráno v 6 hodin vstávají 2. a 3. družina a po snídani a zabalení věcí vyrážejí v 7 hodin na cestu.

Už po prvních metrech chůze je jasné, jak se situace v 2. družině bude vyvíjet. Ještěrka při každé vhodné příležitosti sklepává na Sysla vodu z větví. Sysel se brání, ostatní nadávají.

Na zastávce v Hatích se obě družiny usadily na lavičky. Krokodýl se vytasil se sušenkami a cpal je do sebe, až mu uši odstávaly. Členové 2. družiny si z něho dělali legraci. Krokodýl se s nimi začal dobrosr-dečně rozdělovat o sušenky. Když podělil 2. družinu, sušenky došly. Na jeho družinu už nezbyly.

„S námi jsi skončil, Krokodýle,“ ozvalo se z řad 3. družiny.

„To ne,“ zarazil je Starosta, „on nese spoustu jídla.“

„Tak to my tě berem,“ ozvala se hned 2. družina.

Přijel vlak. Šéd'a se zkušeně dobývá do zadního motorového vozu, který je prázdný. Má smůlu, dveře nepovolily. Nastoupili tedy do prostředního vagónu.

„Pak nemaj bejt dráhy ztrátový, když vozej prázdný vagóny na nic,“ konstatuje Šéd'a.

Průvodčí ve vlaku zastávku Čtyřkoly, kam chce jet 2. družina, nezná. Po chvilce hledání v jízdním řádu se situace vyjasňuje. Zastávka se jmenuje Lštění podle vedlejší vesnice.

V 8.41 přijíždí vlak do Ledečka. 3. družina nastupuje do vlaku do Českého Šternberka a odjíždí. 2. družina s nelibostí zjišťuje, že vlak do Čerčan jede až v 10 hodin.

Někteří upozorňují, že vstávali brzo a že už by mohla být svačina. Pak se dohadují, co si dají. Je to jako v parlamentu. Čtvrt hodiny se hlasuje o tom, jestli k svačině bude přesnídávka nebo chleba s paštikou. Vyhrála paštika, ale svačina se stejně nekonala, protože se nikdo neměl k tomu, aby nakrájel chleba a paštiku namazal. A tak se někteří pustili aspoň do špendlíků.

Vlak do Čerčan byl poměrně plný, a tak Průzkumníci zaujali místo na plošině. Sysel se zase pere s Ještěrkou. V tunelu nikým neviděn se pouští i do ostatních.

„Sysel, tunel, to se rýmuje,“ prohlásil Šed’a.

Sysel získává zpřesněné pojmenování Syslus Tunelus.

V Sázavě několik lidí vystoupilo a ve vagónu se uvolnilo.

„Běžte si sednout,“ řekla Jana a šla ostatním příkladem.

Na plošině zůstali jen Sysel, Ještěrka, Šed’a a Buggy. Ostatní si sedli a někteří už za chvíli spali jak dudci.

„Slyšíku, běž si sednout,“ vybídl Sysla Šed’a.

„Nejdu! Mám tam tetu!“ prohlásil Sysel rezolutně. „Sedí k nám zády, doufám, že mě neviděla.“

Netrvalo dlouho a ozvalo se:

„Ahoj, Alenko, kde se tady bereš?“

Sysel nasadil roztomilý společenský úsměv a ostatní se začali smát.

„Máme celodeňák,“ prohlásil Sysel.

„A kam jedete?“ vyzvíдалa teta.

„Kam že to vlastně jedem?“ zeptal se Sysel Ještěrky.

Odpovědí byl smích, protože Ještěrka už to nevydržela.

„Já nevím, někam prostě jedem, no,“ ukončil rozpravu Sysel.

Pravdou bylo, že jméno Lštění si nepamatoval pořádně nikdo. Jen ti snaživější si jej pletli s Leštinou.

Ve Lštění vystoupili, poradili se s mapou a vyrazili na cestu.

„Hej ty, máš píchlej řetěz,“ zavolal Ještěr na kolem jedoucího cyklistu. Ten se okamžitě podíval dolů na řetěz a Průzkumníci se mohli rozsypat smíchy.

„To je dobrý, to sis vymyslel?“ ptala se Jana.

„To je starej fór,“ řekl Ještěr.

„Ale já jsem to ještě neslyšela,“ řekla Jana.

„Sem to asi taky ještě nedorazilo,“ dodal Šed'a.

Vyšli z vesnice a následovalo prudké stoupání. Každou chvíli někdo odpadl, aby zůstal o samotě. Drcání ve vlaku udělalo své.

Vystoupali až na kopec, kde kdysi stávalo slovanské hradiště, a u starého kostelíku se konečně nasvačili.

„Ještěrko, neseď na zemi, dej si něco pod sebe,“ řekla Jana.

„Tak dobře,“ řekla Ještěrka a sebrala Buggymu bundu těsně před tím, než na ni dosedl.

Chleba nebylo moc. Po svačině ho zbyla zhruba třetině. Mohli si to dovolit, protože k obědu měli s sebou brambory.

Začalo pršet. Schovali se do dveří kostela a čekali, až přejde mrak. Pak pokračovali dál přes kopec zase do údolí k Sázavě k ruinám Poddubského hradu. Dolů sestupovali údolím malého potůčku s křišťálově čistou vodou. Neodolali a nabrali si vodu, aby měli v čem uvařit brambory. U Sázavy nad tratí našli zbytky hradeb a na rovince mezi tratí a Sázavou byly vidět zbytky opevnění podhradí a bylo zde tábořiště s ohništěm. Bylo rozhodnuto. Oběd se bude vařit zde.

Zase začalo drobně pršet. Po nějaké době Jana vytáhla pláštěnku. Během pár minut pršet přestalo. Jana pláštěnku sundala a nechala ji sušit.

Problém byl se dřevem. Bylo ho málo, bylo mokré a většinou z listnatých stromů. Brambory v kotlíku nejevily příliš ochoty k varu.

Dva zůstali u ohniště a ostatní se vydali na průzkum zříceniny. Hrad stál na místě opravdu nesnadno přístupném. Nahoru to ještě šlo, ale sestup byl opravdu náročný.

„To jste neslyšeli, jak jsem ječela?“ divila se pak Jana.

„Ne, my jsme šli jinudy,“ odpověděl Šed'a.

Jana totiž značnou část sestupu sjela po rukách a divila se, že není špinavá. Někteří sebou párkrát švihli.

Brambory se jakž takž začaly vařit. Jana složila pláštěnku a za chvíli začalo pršet. Po nějaké době se Jana odhodlala zase pláštěnku vytáhnout. Netrvalo dlouho a pršet přestalo.

„To snad není možný,“ rozčiluje se Jana a suší pláštěnku.

Zatímco se brambory vaří, družina hraje s tenisovým míčkem hry na čínského vojáka a na brambory. Konečně se brambory uvařily a začal vznikat oběd přimícháním vepřové konzervy, hovězí konzervy, cibule a pro zlepšení chuti kostky taveného sýra. Všem se sbíhaly sliny. Nebylo divu, protože už byly 3 hodiny odpoledne a oběd pořád

nikde. Buggy s Ještěrem pohrdli společným kotlíkem a zabrali si pro sebe vepřovou konzervu, která se už do kotlíku nevešla.

Ještěrka vyvíjí nějakou činnost a nedaří se jí.

„Jdu se bodnout,“ rezignuje.

„Kam chceš?“ nabízí jí Šed'a nůž.

„Mezi šesté a sedmé žebro.“

„Kdo se s tím má počítat.“

„Já to klidně spočítám,“ nabízí se Eda až příliš ochotně.

Konečně bylo uvařeno a všichni se vrhli se lžícemi ke kotlíku. Oběd byl výborný, což dokazuje ta skutečnost, že nic nezbylo.

Začalo pršet.

„Jano, vem si pláštěnku,“ žadoní všichni, protože Jana už ji zase sbalila. Po chvíli se Jana nechá přemluvit a vytahuje pláštěnku. Funguje to. Opět přestává pršet.

Zbývá ještě půl hodiny na hry. V zápalu boje přeběhl Buggy přes ležícího Petra. Tomu se spustila krev z nosu. Bere si kapesník a jde se ochladit k potoku. Křišťálově čistá voda se barví do ruda, ale krvácení se pomalu zastavuje.

Na závěr se podařilo ještě hodit tenisák do kopřiv. Po čtvrt hodině už Ještěrka ma hledání svého tenisáku rezignovala, ale kluci nepřestali a v okamžiku odchodu z tábořiště tenisák našli.

Cesta na nádraží do Hvězdonic proběhla celkem v klidu, když nepočítáme několik pádů na bahně, kočkování Ještěrky se Syslem, Buggyho pokus hodit Ještěrku do Sázavy, atd.

Ve vlaku Sysel netrpělivě čekal na tunely. Ve dvou krátkých mezi Sázavou a Samopší se oběti stává Buggy, který si ovšem není jistý, jestli ho napadá Sysel nebo Ještěrka. Blíží se tunel před Ledečkem. Buggy je ve střehu. Vlak se vnořil do tunelu a ... rozsvítily se stropní světla. Sysel právě v tom okamžiku vyrážel na Buggyho a světlo v tunelu ho tak překvapilo, že ztuhnul a chvíli jen nechápavě koukal, zatímco se ostatní okolo smáli.

V Ledečku přestoupili do vlaku do Kolína a čekali, až přijede ze Soběšina 3. družina. Vlak přijel a všichni se smáli, když viděli, jak 3. družina vystupuje zády k nim z vlaku a odchází pryč. Dali si kolečko okolo vlaku a pak teprve nastoupili.

„Co to tady provozujete?“ divil se Šed'a.

„No co, nás tak poslala průvodčí,“ bránil se Starosta.

Ve vlaku se začalo ozývat různé pípání a cvrlikání, které nebralo

konce. Jaruška hrála elektronickou hru.

„No, a tohle jsme měli celý den,“ postěžoval si Starosta. „Já myslel, že mi z toho už šlehne.“

V Hatích všichni vystoupili a vydali se do tábora. Bylo půl osmé, když dorazili, a už se chystala večeře.

„Taky jste měli málo jídla?“ přivítal je otázkou Marian.

1. družina si totiž velice stěžovala na nedostatek chleba. Tento problém 2. i 3. družina potvrdily. 3. družina si dokonce chleba přikupovala. 4. družina, která dorazila poslední si kupodivu nestěžovala na nic.

Jinak ale byli všichni spokojení a kupodivu nikdo neonemocněl, jak to poslední dobou bývalo pravidlem.

„Zítř ráno zjistíme, jestli ta voda, v který jsme vařili brambory, byla pitná a jestli ty konzervy nebyly zkažený,“ konstatoval Šéd'a.

Závěrem vám můžeme sdělit, že voda z potůčku pod Poddubským hradem je po převaření použitelná. Bylo to experimentálně ověřeno.

DOPLŇOVAČKA

Všichni tuhle hru určitě znáte. Do předem připraveného textu, který nikdo kromě jeho autora nezná, se dopisují přídavná jména a příslovce, která hráče napadnou. Vznikne tak text, který přes svoji nesmyslnost velice často až překvapivě vystihuje skutečnost. Posuďte sami z následujícího příkladu z letošního tábora (doplněná slova jsou psaná kurzívou).

Letošní žaludový tábor má pěknou smůlu. Takové dřevěné počasí tu ještě nebylo. Nejdřív plešaté vedro, pak pavoučí zima. Potom zase pokakané vedro a teď je zase vyžraná zima. Zelené rozdílly modrých teplot jsou okolo deseti cihlových stupňů, což je příliš suché i na takové fialové borce, jako jsme my. Víc jak mravenčí polovina osmahlého tábora je skleněně nemocná, což nikdo z nových pamětníků nepamatuje.

Celou tazmánskou noc a celý kouzelný den bláznivě prší, nejnevzdělanější táborníci povídlově polehávají v nejneobhospodařovatelnějších stanech v namazaných spacácích a svůdně čekají na krkavé sluníčko. Brzo ráno špatně praskl jeden rozvášněný provaz u splhlého hangáru. Byla to taková ušoplešověntilátá rána, že si trhlá hlídka ne-nažraně myslela, že jsou to smradlaví diverzanti. Rozplácly provaz jsme nepříjemně vyměnili a ničemně čekáme, kdy zažraně praskne další. Některým teplým táborníkům vydlabaně teče do vyplzněného stanu nebo mají na nehezké zemi jeté louže popelářské vody. Nejpříjemněji je ve volně loženém srubu. Tam vyskytnutě neprší, v oslintaném krbu miloučce praská políbený oheň a všichni smradlaví táborníci mají kluzkou náladu.

MURPHYHO ZÁKONY V PRAXI (1)

Je září, začala škola, a tak i náš časopis přichází s jednou vědeckou disciplínou, takzvanou Murphologií (čti marfologií). Murphologie je věda zkoumající zákonitosti výskytu různých naschválů. Například kolikrát se vám stane, že se doma koupete a zrovna zazvoní telefon (pokud jej nemáte, tak třeba domovní zvonek), což je typický příklad zákonů schválnosti, protože je to určitě někdo, s kým chcete mluvit. Jistý pan Murphy (čti marfy) formuloval základní zákony popisující tyto jevy a další lidé pak jeho teorii rozvíjeli a aplikovali na nejrůznější oblasti života. Ani my nezůstáváme pozadu. Dnes vám přinášíme výběr obecně platných zákonů a od příštího čísla vás pak budeme seznamovat s dalšími zákony platnými v táborovém životě. Tábor už je sice za námi, ale pro ten příští se nám to jistě bude hodit.

Jména autorů dnes uváděných zákonů jsou amerického původu, ale pokud je neumíte přečíst, není to vůbec na závadu. Pokud byste se chtěli s Murphyho zákony seznámit podrobněji, v nakladatelství Svoboda - Libertas Praha vyšla letos knížka Murphyho zákon od Arthura Blocha, ze které vycházíme.

Pokud vás následující výroky pobaví, je to v pořádku. Jestliže se však nad nimi zamyslíte, zjistíte se znepokojením, že skutečně platí a že jste si platnost mnohých již ověřili na vlastní kůži.

Klasická murphologie

Murphyho zákon: Může-li se něco pokazit, pokazí se to.

Murphyho filozofie: Usmívejte se, zítra bude hůř.

Murphyho konstanta: Hmota se ničí přímo úměrně ke své hodnotě.

O'Toolův komentář: Murphy byl optimista.

Bolingův postulát: Cítíte-li se skvěle, buďte bez obav. To přejde.

Chisholmův zákon: Když se všechno daří, něco se pokazí.

Z čehož vyplývá: 1. Když už není, co by se pokazilo, něco se vždycky najde.

2. Když se zdá, že se nám začíná dařit, zcela jistě jsme něco přehlédli.

Ilesův zákon: Všechno lze udělat snáz.

Zákon geniálního nápadu:

Geniální řešení člověka napadne těsně poté, co s ním přijde někdo jiný.

Kranskeho zákon: Střez se dne, kdy nebude na co nadávat!

Finaglova zásada: Nevěř na zázraky - spoléhej na ně.

Murphyho zákon termodynamiky:

Pod tlakem se všechno pokazí snáz.

Zymurgyho zákon: Jak jednou otevřete plechovku s červy, jediný způsob, jak je dostat nazpátek, je použít větší plechovku.

Zákon o prospěšnosti mlčení:

Jakmile se o něčem zmíníte
- je-li to dobré, nesplní se to,
- je-li to špatné, splní se to.

Zákon klesajících úspěchů:

Loni to bylo lepší.

Bookerův zákon: Špetka praxe vydá za tunu teorie.

Pattisonův elektrotechnický zákon:

Je-li možno zapojit vodič dvěma způsoby, první z nich nám vyrazí pojistky.

Lynchův zákon: Když jde do tuhého, každý se vypaří.

Benedictův princip: Příroda vždycky fandí skrytým vadám.

Hellrungův zákon: Mějte strpení a vada zmizí sama od sebe.

Shavelsonův doplněk: Poté, co napáchá co největší škody.

Grelbův dodatek: A jestli to stálo za to, zakrátko se zase objeví.

Haneův zákon: Jde-li to s věcmi do háje, nikdo netuší, jak může být hluboký.

Flaggův zákon: Že celý svět sestává z hliníku a umělé hmoty, zjistíte ve chvíli, kdy potřebujete něco zaklepat na dřevo.

Zákon jasné cesty: Ať vás nakonec kopnou do čehokoliv, cestu ven už si najdete sami.

Murphyho postřeh o vedení:
Na vedení je nejtěžší nemít je dlouhé.

Pravidlo zákona: 1. Svědčí-li proti vám fakta, ohánějte se zákonem.
2. Svědčí-li proti vám zákon, ohánějte se fakty.
3. Svědčí-li proti vám fakta i zákon, řvěte jako pominutí.

Horowitzovo pravidlo: Moudrost znamená vědět, kdy se vyvarovat dokonalosti.

Dunlapovy zákony fyziky:
1. Fakt je názor v tuhém skupenství.
2. Při vysoké teplotě a tlaku ztrácejí fakta na pevnosti.
3. Pravda je pružná.

Maynův zákon: Zásadních omylů si nikdo nevšimne.

Bogovičův zákon: Kdo zaváhá, má asi pravdu.

Pintův zákon: Prokažte někomu laskavost a za chvíli to budete mít v popisu práce.

Shirleyin zákon: Člověk je tvor společenský - dobře mu tak.

Zappův zákon: Jen dvě věci na světě lze nalézt všude: vodík a lidskou blbost.

(Příště Táborová morphologie)

SLAVNÉ VÝROKY

Marian přemýšlí, kolik potřebuje hodit kostkou.

Slon: Mariane, definiční obor kostky není v mínusu!

Šárka: Jé, to je Čert? On je nějakej jinej.

Šéd'a: Takovej čistej.

Slon: Busse, přines mi devadesátku.

Busse: Co to je?

Slon: To je hřebík 90 mm.

Busse: A kolik to je?

Vojín: To je 10 cm.

Betyнка v kuchyni obaluje kvěťák.

Marian: Hygienici by řvali.

Krteček: Proč, vždyť je čistá.

Marian: Ale nemá potravinářský průkaz.

Slon se producíruje v bílém oblečení z transfúzní stanice, pod kterým má černou kombinézu.

Šárka: Ty vypadáš jak hygienickej hrobník.

Marian a Pitras se baví o možném přepadu.

Marian: Diverzanti se budou divit, až budou lítat kule lesem. Po první výstraže střílím.

Pitras: Ty máš zbraň?

Marian: No, doma v trezoru.

Šárka připravuje vodní výcvik s lodí:

Starosta bude dělat bójku a děti na něj budou najíždět.

Marian odchází do Církvice:

Lenko, dej mi naši poslední stovku.

Čert: 2. družina je naprosto demokratický celek. Každěj vykládá, co se má dělat, a každěj tam velí.

Slon sahá na dvojlinku telefonního vedení mezi srubem a kuchyní.

Anča: Slone, nech toho, to je vedení Starosty!

Diskuze o správné výživě.

- Marian: Takový jabko napíchaný rezavejma hřebíkama, nechaný čtrnáct dní, pak vytaháš hřebíky a vyhodíš ho, protože je stejně shnilý.
- Čert: Martine, sundej si gumáky.
Taz: Proč? Já mám volno!
- Bréca: Chytil jsem klíš'ata, jednoho samce a pět samic.
Marian: Jak jsi to poznal?
Bréca: Jeden byl na zádech a pět v okolí slipů.
- Janinka: Jé, já snědla volské oko a já ho nejím!
- Blond'ák: Já mám fialovej prst!
Jirka B.: A kolik jich máš?
- Šárka v potoce: Tady běžel takhle kapr, postříkal mě a běžel dál!
- Lucie: Kubo, jestli mě probudíš prudce, tak budu celý den štěkat!
- Šárka: Slyšela jsem na hlídce, jak se budí ptáčci. Takhle: píppíppípípípípípípípípípípíí!!
- Sysel: Já jsem na třetím táboře.
Cípísek: Já na čtvrtém.
Šéd'a: Tys jeden vynechala?
Sysel: Já jsem vynechala ten první.
- Šárka v nových trenýrkách:
To jsou bombard'áky, co? Těma je mi vidět až do krku!
- Čert: Co hrajou za pohádku?
Šéd'a: Princ a Večernice.
Buggy: To je ten Poledník, Večerník a Větrník.
- Nacvičování programu pro rodiče.
Šárka: Teda vy jste úplně neplodný!
- Kuba: Třináctý den si děti hrajou na vedoucí a vedoucí dělají děti.
- Marian: Jestli příště přijdu s tím, že tábor bude v červenci, tak mě rovnou nakopejte.

Kosa jede po rybníce na lodi.

Šárka: Co to děláš?

Kosa: Co bych dělal, to jsem viděl v televizi!

Krokodýl sebral Dáše botu a prchá.

Dáša: Míšo, já tě zmlátím, až tě uvidím! Teda chytím!

Bréca: Kdo se směje naposled, obvykle bejvá natvrdelej.

Ještěrka: Jdi se bodnout, já ti půjčím kudlu.

Čert: Prej ve fotbale se nebudou auty vyhazovat rukou.

Buggy: A čím se budou kopat?

Krokodýl: Zálesák chodí špinavej a čtrnáct dní nemytej.

Šárka: Lucie, nesměj se a jez. Přerušíš si trávící řetězec a dostaneš zácpu jako já.

Dáša: Při jídle se nejí.

(Pozn. - Hned nato jí Čert sebral snídani.)

Krokodýl poslední den tábora při obědě:

Tady všichni jedí z ešusů, to je divný.

Pitras: Já, když jdu na houby, tak si zpívám. Zpívám si, hledám houby a najednou jsem v Německu na houbách.

Jana: Tome, zahraj Ezop a bratranec.

VÝPRAVA DO NEZNÁMA

